

תת"ע (ירושלים) 8229-01-25 - מדינת ישראל נ' פדל עימד

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 8229-01-25 מדינת ישראל נ' עימד
תיק חיצוני: 95501337968

לפני כבוד השופטת מיכל שביט

מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשם
פדל עימד

החלטה

1. בקשה לביטול פסק-דין שניתן בהיעדר יש להגיש בצירוף תצהיר ואסמכתאות לתמיכה בנטען בה (רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ז(6) 793, 802). המבקש לא צרף לבקשתו תצהיר ערוך כדין לאימות העובדות המשמשות יסוד לבקשה. די בכך כדי להביא לדחייתה.

2. גם לגופם של דברים, לא מצאתי שיש בבקשה ממש.

3. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדין לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

4. המבקש טוען כי לא התייצב לדין מאחר שלא קיבל לידי זימון כדין לדין. מעיון באישור המסירה הסרוק בתיק, ומצורף גם לתגובת המשיבה, עולה כי למבקש נשלחה הזמנה לדין בדואר רשום, אשר לא נדרשה על ידו. בעניין זה חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, הקובעת כי "בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא

עמוד 1

חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן". על מנת לסתור את חזקת המסירה הנ"ל, על המבקש להוכיח שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו. המבקש לא עמד בנטל ההוכחה. על כן לא מצאתי כי קיימת סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדיון במועד.

5. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. כפי שנפסק ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18, פורסם נבו) **"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה"**. המבקש לא פרט טענות הגנה ולא הראה כי קיים סיכוי של ממש לשינוי התוצאה.

6. לזאת יש להוסיף, כי בגזר-הדין הוטלו על המבקש עונשים בתחתית מתחם הענישה, בכלל זאת פסילה לתקופת המינימום בלבד.

7. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"ה, 26 מאי 2025, בהעדר הצדדים.